

ה'ה'ל'ו'ס'

מען: ביהמ"ד דחסידי ספינקא רחוב דונולו 11 בני ברק

שיחות קודש ושיעורים מאת כ"ק אדמו"ר מספינקא שליט"א.

שיעור בענייני דיומא

לא לפחד כלל

ע"י עבודה נוכל גם להפוך את זה על ידי ההסתכלות ונגלה את הטוב שבזה שגם זה בא מרחמי השי"ת. ועל כן הגשר צר מאוד נמדד בשני המצבים הללו דווקא שעליהם אומרת לנו התורה 'ובחרת בחיים!' ומדוע? מפני שהרע הזה שמתגלה אלינו כרע, אין לו חיות וקיום משל עצמו אלא הוא ניזון ומתקיים מהטוב. וא"כ כל העולם הוא בבחינת 'ומלאה הארץ דעה את ה'', והרע הוא בבחינת 'וכל הרשעה כולה בעשן תכלה'. הרע הוא רק עשן שכעבור כמה דקות מתנדף ונמוג ברוח... אך מנגד כשהוא קיים אותו עשן – הוא אחראי ראשי על כל מצבי התסכול והצפת הרגשות של האדם וגם על השכל המבין שלו... בעוד הטוב והחיות האמיתית שהקב"ה מחיה אותנו זהו דבר שאפשר להגיע אליו רק על ידי עבודה של השגת נקודת האמונה, שהיא יותר מופשטת ופחות מושגת מרגש שבוער בך, מה שמצריך עבודה יותר עמוקה ויותר מורכבת כדי שיהיה בר השגה.

חיים כולכם היום

אם כן המושג 'ובחרת בחיים' מתבאר עפ"י הפסוק **ואתם הדבקים בה' אלוקיכם חיים כולכם היום**. תיבת 'חיים' מתפרשת לשני הכיוונים גם ה' אלוקיכם חיים שהוא חי החיים. ומי שדבק בו מתקיים בו המשך הפסוק – חיים כולכם היום. ניתן לבאר שלכאורה כתוב 'נתתי לפניך את החיים' והיה צריך אולי לכתוב 'ובחרת החיים', אולם בפועל כתוב 'ובחרת בחיים' היינו בשורש הדבר שהוא חי החיים, השי"ת הנותן חיים, הוא זה שנותן את הטוב, וגם את הרע, לא כדי להפיל את האדם חלילה, אלא כדי שיכיר את האפסיות שלו שהוא חייב את העזר אלוק ממעל.

ניסיונות

דבר זה מגלה לנו דוד המלך ע"ה באומרו להשי"ת **'בחנני ה' ונסני'**. והמעשה ידוע שביקש דוד המלך ע"ה שיאמרו גם אלקי דוד בתפילת שמו"ע, והקב"ה השיבו שכל האבות הקדושים התנסו בניסיונות והוא לא. מיד אמר בחנני ה' ונסני ולבסוף נתן לו הקב"ה ניסיון ואף הודיע לו שלא יעמוד

'כל העולם כולו גשר צר מאוד והעיקר לא לפחד כלל'. ויש לבאר הלא כתוב **'אשרי אדם מפחד תמיד'** ולכאורה זו סתירה?

גשר צר!

בתחילה באר מהו 'צר'. כשלולין הולך על חבל צר, כל החכמה והשאיפה שלו להצליח להגיע לעבר השני של החבל, היא רק ע"י שחי את הסכנה, שבו ברגע שיסית את מחשבתו מהחבל הצר – יפול מטה. ולכן לא משנה מה יעבור עליו – לעולם הוא לא יפול לסערת רגשות ולא יתפעל מהנוף הנשקף למול עיניו, אלא לא ישכח להיות מרוכז במשימתו לצלוח את החבל. יוצא א"כ שהחבל הצר הוא מטרה שאין לזוז ממנה.

הפחד

מה בין 'אשרי אדם מפחד' לבין ההוראה 'לא לפחד כלל'?

מפחד – פירושו שעדיין אני שולט בפחד ויכול לקחת אותו כחומר גלם ולעבוד איתו. אולם לא לפחד כלל זו הוראה לא להגיע למצב שהפחד כבר שולט עלי – אז כבר צריך לעבוד על דבר נוסף, להתנתק מהפחד שהשתלט. מה אז עושים? בראש ובראשונה לא לתת לפחד להשתלט על האדם. והדרך לשלוט על זה היא להגיע לנקודת האמונה – כלומר לחיות כל הזמן את הסכנה של הנפילה [כאותו לולין הנ"ל] (איזו נפילה? שנשכח אפ"י לרגע שהקב"ה הוא המחיה אותנו).

ובחרת בחיים

התורה הקדושה כותבת, **'ראה נתתי לפניך היום את החיים ואת הטוב ואת המות ואת הרע – ובחרת בחיים'...** כלומר הגשר צר מאוד זהו העולם, שרק בו באים לידי ביטוי הטוב והרע, מאחר ולמעלה הכל מאוחד ורק כאן בהשתלשלות נתן לנו השי"ת את הבחירה בין הטוב – היינו שנכיר מה זה בכלל טוב ונדע שזה ממנו, לבין הרע – שנדמה לנו כרע אך

יומם ולילה – שני מצבים

הפסוק אומר בתהלים: 'להגיד בבוקר חסדך ואמונתך בלילות'. המצב של יומם הוא חסד שהקב"ה נותן לנו הרחבת הדעת ומה שצריך, אך טבע האדם במצב זה הוא לחוש שהוא מצליח... על כן מגיע מיד המצב הבא של לילה, בו האדם לא מצליח. אך מצב זה הוא כדי לעורר אותו לזכור מי נותן לו את ההצלחה במעשיו, ולכן מבאר הפסוק להגיד בבוקר חסדך שבמצב של בוקר שהכל מאיר נזכור שזה 'חסדך'. ובלילות זהו סימן שלא זכרנו את הבוקר והצטרכנו להגיע למצב של לילה אז הוא שלב האמונה – שהאדם מבטל את עצמו ומאמין ומכיר שגם הבוקר היה מאת ה' ולא בזכות עצמו... מהלך זה נקרא להפוך את הדין לרחמים. ולשני המצבים הללו אנו צריכים את ה'גשר צר' שבו עוברים כל הזמן את שני השלבים האלו.

יחליפו כ"ח – לישר הו...

'וקווי ה' יחליפו כח'. מבאר המהר"ל שיש לכל אדם כ"ח מצבים משתנים. וכפי שמובא בקהלת, כ"ח עתים עת לטעת, עת לבנות, עת ללדת, ועת שלום... וכו'. אם כן כיצד מתמודדים עם כל העתים הללו שבאדם? אומר הפסוק, וקווי ה' – היינו שהקב"ה מתגלה אלינו בכל מצב ומצב של הזמנים הנ"ל. לכן הלשון 'קווי' – הוא מלשון קו, קו ישר שמתגלה אלינו השי"ת ומבקש שנתחבר אליו על ידי המצב הזה. ומי שעובד כך אזי יחליפו כח, זוכה בכל אחד ואחד מהזמנים הללו לישר קו להחזיר הכל לבורא. וזהו הקו שדיברנו עליו 'גשר צר מאוד' שכל הכ"ח זמנים נותנים לאדם כח וחיבור לבורא עולם.

נכתב ונערך ע"י הר"ר נפתלי בינג כפי הבנתו וכל הוספה וטעות הינה באחריות הכותב

בו וכפי שלבסוף הודה דוד המלך ואמר בפרק נ"א 'חנני אלקים כחסדך כרוב רחמיך ממה פשעי'... כי פשעי אני אדע וחטאתי נגדי תמיד'. אולם רש"י במקום מבאר דבר נפלא בכל מהלך הדברים. וכותב שדוד המלך טען לקב"ה שהוא יכול לעמוד בניסיון מאחר ש'הרג את יצרו'... ועל זה השיב לו הקב"ה והסביר לו שניתן תמיד להילחם ביצר אך לא ניתן להורגו, כי עד זיבולא בתרייתא לא שייך להתפטר מהיצר, והטעם לכך הוא שכל רגע שיש לאדם את מלחמת היצר בעולם הזה – יש מה שמחבר אותו לבורא! וזו מטרת בריאת העולם ההכרה הזו שבכל רגע ממש הקב"ה מחדש ומחיה את הבריאה, ואילו היה האדם 'הורג' את היצר היה יכול ליפול ולחשוב שהוא ברמה רוחנית כל כך גבוהה שהוא עצמו הקב"ה... ח"ו.

גו חיות שלם

אפשר לבאר עוד עפ"י משל. מה ההבדל בין גן החיות לבין הספארי? בעוד שבגן החיות, החיות בכלובים והאנשים מסתובבים בחוץ, הרי שבספארי זה להיפך החיות משוחררות והאנשים צופים בהם מתוך כלובים... כל אחד מאיתנו יש בו מידות חיותיות שמתפרצות מדי פעם. אדם צריך ללמוד מזה שבכל פעם שהוא מרגיש שמתפרצת לו איזו מידה חיותית, מה יעשה? יכניס את עצמו לכלוב! ישתוק! כי כל מה שיגיד בעת התפרצות המידה הוא מסוכן ויכול להיות 'לא מידתי'. [וידוע שמילה – לפי שיצאה מהפה אתה בעה"ב עליה אולם לאחר שכבר הוצאת אותה – היא בעלת הבית עליך. זמן השתיקה הינו הבאת והכנת המידה בפועל לרמת חומר גלם שיהיה ניתן לעבוד איתו ולהתחיות ממנו].

אודות היהלום:

הרעיון הטמון ביהלום הינו כאשר נניח אותו בחדר חשוך ונאיר עליו עם פנס רב עוצמה –או אז החדר יאיר בשלל צבעים וגוונים. ככל שהיהלום יהיה מלוטש יותר כך נגלה גוון נוסף שנשבר באופן מופלא על קירות החדר... כך גם אנו כאותו יהלום, הקב"ה מאיר דרכנו את אורו רב העוצמה – ודווקא בנקודות החושך שבנו – הניסיונות והמעברים, כל אחד מהם הוא ליטוש שמאיר את אור ה' בגוון מיוחד נוסף. בהצלחה

לעילוי נשמת ולהצלחת:

לע"נ אבי מורי הכ"מ
הר"ר מאיר ב"ר נפתלי ז"ל
ת . נ . צ . ב . ה .

★
לקבלת העלון להארות והערות

bingnaftali@gmail.com

052-7645800

פינת הלימוד

בתקופת הרעב הקשה שבירושלים היה ר' אשר זי"ע הולך לאסוף אוכל לנצרכים. היה בורר בידי תפוחי אדמה שהרקיבו חלקית וסרוקו, חותך את המקומות הלא טובים ומנקה אותם שיהיו ראויים לאכילה, בנייהם היה מוצא גם כאלו שהיו טובים ממש, כל זה היה נכנס לעגלה ומחולק למשפחות. פעם אחת לפני פסח אסף ר' אשר כהרגלו מיני מאכל והלך לחלקם. בדרך נשבר גלגל אחד מהעגלה וכל התכולה התפזרה והתגלגלה במורד הרחוב עד למרחוק... אמר ר' אשר: לא התעצלתי ואספתי את כל תפוחי האדמה שהתגלגלו והלכתי עם העגלה השבורה לביתי, שם ניקיתי אותם ויצאתי שוב לחלקם למשפחות הנזקקות.